

Der var dog en enkelt sag fra Sønderborg, hvor et medlem sagde: Det her kan ikke være rigtigt. Han lod sagen gå til domstolene, og han vandt sagen, fordi der ikke var noget at komme efter.

I mit eget tilfælde er jeg da også sikker på, at jeg vinder sagen, for det ville da være helt uacceptabelt, hvis ikke folketingsmedlemmer i et demokrati som det danske skal have anledning til at rejse sådan nogle spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 92:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for Europa-Kommissionens lovgivningsvirksomhed.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Bent Hindrup Andersen (EL).

(Fremsat 16/3 95).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

I henhold til Traktaten, artikel 145, skal Kommissionen bl.a. drage omsorg for gennemførelsen af Traktatens bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i Traktaten træffes af institutionerne.

Kommissionen har desuden beføjelse til selvstændigt at træffe beslutninger og til at medvirke ved tilblivelse af Rådets og Europa-Parla-

mentets retsakter. Rådet skal for sin del ved de retsakter, det vedtager, tildele Kommissionen beføjelser til at gennemføre de forskrifter, Rådet har vedtaget. Det fremgår af artikel 145.

En grundlæggende ændring af Kommissionens beføjelser kan kun ske i forbindelse med en regeringskonference.

Efter alt at dømme vil spørgsmål om procedurerne for Kommissionens lovgivningsvirksomhed komme på dagsordenen på regeringskonferencen i 1996 bl.a. efter anmodning fra Europa-Parlamentet. Regeringen skal derfor henvises til de tidligere redegørelser for proceduren til forberedelse af regeringskonferencen i 1996.

Der er lagt en tidsplan, og den betyder, at en dansk stillingtagen til konkrete emner på regeringskonferencen må afvente den brede offentlige debat, der fører frem til udarbejdelsen af et forhandlingsgrundlag for regeringen. Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Ove Fich (S):

Socialdemokratiet siger nej til Enhedslistens forslag.

I 1993 blev der gennemført 2.180 beslutninger af teknisk karakter – forvaltningsbeslutninger, vil jeg kalde dem – til at udfylde beslutninger, som var truffet af Ministerrådet. Langt hovedparten af disse beslutninger blev i øvrigt truffet på landbrugsområdet. Det var hovedsagelig ikkepolitiske beslutninger, og det ville være en umulig byrde, hvis alle disse beslutninger skulle træffes i Ministerrådet.

Det er klart, at der har vist sig at være enkelte problemer omkring kommissionsdirektiver – det mest kendte eksempel er vel problemet omkring babyrnad – og vi vil ikke afvise, at vi bør interessere os noget mere for netop kommissionsdirektiverne, men det er jo en meget begrænset del af Kommissionens lovgivningsvirksomhed; det er helt konkret atten kommissionsdirektiver i 1994.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at vi i Socialdemokratiet er tilfreds med den aftale, som regeringen og Folketinget har lavet om, at Europaudvalget netop skal konsulteres i sådanne sager, således at vi kan tage stilling til de politiske problemer, der måtte være i dem.

Det vil kunne suppleres, hvis man ønsker det – og det ønsker vi – med, at man, når rammedirektiver vedtages, sikrer, at politisk væsentlige spørgsmål til udfyldelse af disse rammedirektiver vil skulle vedtages i Ministerrådet som

særdirektiver og lign.; og at dette altså ikke overlades til Kommissionen.

Man bør, som udenrigsministeren også nævnte, selvfølgelig fortsat overveje, om man i relation til traktatændringerne i 1996-1997 bør kigge på disse ting; men vi ønsker ikke under nogen omstændigheder, at samtlige forvaltningssager skal ende i den politiske beslutningsproces.

Derfor siger vi nej til Enhedslistens forslag.

Jens Kirk (V):

Venstre siger nej til det fremsatte forslag; men vi kan måske give støtte til, at vi i fremtiden skal være nok så opmærksomme på – eller endnu mere opmærksomme på – hvad vi giver accept til.

Kent Kirk (KF):

Det Konservative Folkeparti kan heller ikke tilslutte sig det fremsatte beslutningsforslag. Vi har de samme begrundelser, som udenrigsministeren har givet udtryk for.

Anne Bastrup (SF):

Enhedslistens primære forslag indebærer, som hr. Ove Fich jo beskrev, at man afskaffer bemyndigelserne til, at Kommissionen kan fastsætte forskellige typer lovgivning.

Overfladisk set virker det demokratisk, men som hr. Ove Fich så rigtigt beskrev, er det meget ofte detaljer.

Jeg vil nævne et enkelt eksempel: I direktivforslaget vedrørende beskyttelse af gravide kvinder har man en liste over farlige stoffer. Denne liste over farlige stoffer kan udvides via en komitéprocedure, hvis man i Kommissionen eller på anden vis opdager et nyt stof, der er farligt.

Hvis vi skal behandle det i Europaudvalget, hvis ministeren skal ned og tage stilling til det, så tror jeg, at det bliver lidt vanskeligt at få udvidet f.eks. denne her liste, og det ville jeg være ganske utilpas ved.

SF kan imidlertid støtte, at Danmark fremover arbejder for, at forslag om Kommissionsdirektiver, der har central betydning, skal kunne kræves forelagt Ministerrådet. SF tog i sin tid initiativ til, at ministrene skal have mandat i Europaudvalget, selv om det ikke er ministeren selv, der skal ned og forhandle – og anledningen var jo dengang babymaddirektivforslaget.

Endelig er SF naturligvis enig i, at miljøgarantien bør kunne anvendes, hvis det er et 100

A-direktiv, idet det ikke skal være nogen hemmelighed, at SF vil arbejde for, at miljøgarantien skal kunne anvendes også på direktiver hjemlet efter andre bestemmelser, f.eks. efter landbrugslovgivningen.

Afslutningsvis skal vi understrege, at vi finder, at regeringen burde have brugt miljøgarantien i forbindelse med babymaddirektivet; det var formentlig regeringens frygt for at blive nedstemt, som gjorde, at man valgte ikke at bruge garantien. Det er vores opfattelse, at regeringen bør være lidt mere modig og afprøve miljøgarantiens grænser; ellers så flytter vi ingenting.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg synes på ingen måde, at Enhedslisten skal have utak for at sætte det her område til diskussion. I lighed med mange andre områder inden for Europa-politikken, som vi får rejst via beslutningsforslag, er det en god måde, hvor Folketinget og Europaudvalget får lejlighed til at drøfte nogle problemstillinger, som bliver rejst i den offentlige debat. Derfor mener jeg, uanset om forslaget vinder tilslutning eller det modsatte, at man ikke skal have utak for at rejse sådan en debat og give anledning til, at problemstillingerne kan blive diskuteret.

Det er klart, at inden for det område, som vi diskuterer med beslutningsforslag nr. B 92, må vi erkende, at der selvfølgelig kan være problemer, når ikkevalgte får for stor indflydelse på tingene, får for meget mulighed for at præge dem, så det, som de ikkevalgte kan gennemføre, får karakter af en decideret lovgivning.

Vi kender det også her fra Folketinget, når vi vedtager rammelove, hvor der er mange, der mener, at der er for brede rammer, hvilket efterfølgende giver anledning til stor diskussion af, hvad de ikkevalgte egentlig beslutter sig for.

Også inden for EU har Kommissionen meget vide rammer for at beslutte forskellige ting i form af den lovgivningsvirksomhed, som Enhedslisten her bringer på bane, og der bliver også af og til rejst berettiget kritik i offentligheden af de beslutninger, som Kommissionen kommer frem til.

Fremskridtspartiet mener ikke, at selve det beslutningsforslag, som Enhedslisten har fremsat, er egnet til vedtagelse, fordi dette beslutningsforslag vil medføre, at det slet ikke vil være muligt at give rammebemyndigelser til Kommissionen, og det finder Fremskridtspartiet vil være u hensigtsmæssigt på en række områder. En række af områderne har været nævnt her fra talerstolen tidligere.

Men Fremskridtspartiet mener – i lighed med Enhedslisten, tror jeg – at man i Ministerrådet må være langt mere varsom med, hvilke bemyndigelser man giver Kommissionen, så Kommissionen ikke får så brede rammer at operere inden for, som Kommissionen har haft, og i det omfang, beslutningsforslaget kan medvirke til en enighed i Folketinget om, at man skal prøve at begrænse de rammer, hvorunder Kommissionen virker, tror jeg egentlig, at beslutningsforslaget, selv om det nok ikke bliver vedtaget, alligevel har haft sin berettigelse.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Fremskridtspartiet og SF for den delvise opbakning til dette forslag og især for de to partiers anerkendelse af, at vi her står over for et alvorligt problem, som Enhedslisten har peget på, og som burde løses.

Så må jeg til gengæld sige, at de øvrige partier jo gør sig megen umage for at få fejlet disse her problemer ind under gulvtæppet. Udenrigsministeren og hr. Ove Fich gjorde sig også betydelig umage med at misforstå – så langt de overhovedet kunne – intentionerne og indholdet i dette forslag.

Det, vi har foreslået, er, at EU-Kommissionens lovgivningsmagt, altså lovgivningsvirksomheden, fratages Kommissionen. Det er klart, at der kan være forvaltningsafgørelser, som, så længe man har EU, ligger hos Kommissionen; det kan vi da diskutere. Det, vi taler om her, er lovgivningsvirksomhed, dette, at Kommissionen, som er et administrativt organ endda uden for parlamentarisk kontrol, kan lave love, at man kan sidde bag lukkede døre i et embedsværk og skrive love, som så gælder for befolkningen i hele EU. Det er det, vi har peget på. Den administrative side af sagen er vi såmænd slet ikke nået til med dette her forslag. Derfor må jeg altså sige til udenrigsministeren, at han simpelt hen har misforstået beslutningsforslagets tekst.

Der er to ting til, som jeg må kommentere med hensyn til udenrigsministerens indlæg. Han henviser til, at nogle af Kommissionens beføjelser er traktatbestemt, og nogle af dem skyldes bemyndigelser i direktiver. Det er jo rigtigt, og vi vil gerne være med til at kigge på begge dele. Dette beslutningsforslag er jo primært rettet mod bemyndigelserne.

Jeg kan ikke se, at spørgsmålet om de bemyndigelser, som gives i de forskellige direktiver, er

noget, som man kan henvise til regeringskonferencen. Det er jo et spørgsmål, man kan tage stilling til så at sige direktiv for direktiv eller principielt her i Folketingssalen: Vil vi give disse bemyndigelser i direktiverne? Det kan jeg ikke se at hverken hr. Ove Fich eller udenrigsministeren kan henvise til regeringskonferencen, for det er jo ikke noget, der vedrører en ændring af Traktaten. Det er noget, der vedrører en ændring af den måde, Traktaten bruges på i dag.

Hvis den politiske vilje til at gøre noget ved det her problem var til stede, kunne regeringen og Socialdemokratiet jo sammen med SF, Fremskridtspartiet og Enhedslisten allerede ved brug af de nuværende traktatbestemmelser gå ind og fjerne bemyndigelser og forslag om bemyndigelser i eksisterende direktiver og i forslag til nye direktiver. Det kunne man sagtens. Derfor min bemærkning om, at man ønsker at feje dette her ind under gulvtæppet.

Jeg synes, det er en interessant tanke, som jeg også tidligere har været inde på, at kommissionsdirektiver, som behandles i komitéprocedurer, uden videre burde kunne kræves op i Ministerrådet. Det kunne jo i hvert fald give en vis sikkerhedsgaranti, at man fra f.eks. den danske regerings side, efter at det havde været drøftet i Folketingets Europaudvalg, kunne kræve det op i Ministerrådet, så man altså i den konkrete sag fratager Kommissionen sine beføjelser til at lave et kommissionsdirektiv. Det synes jeg bestemt er en mulighed, som man umiddelbart kunne stille forslag om fra dansk side.

Enhedslisten har peget på – det fik vi opklaret gennem et spørgsmål til udenrigsministeren i forbindelse med sagen om babyuden – at miljøgarantien jo ikke gælder. Vi kan i hvert fald ikke være sikre på, at den kan bruges, når det drejer sig om kommissionslovgivningen. Det er jo helt absurd, at man har en situation, hvor embedsmænd kan sidde og skrive love – i hemmelige møder bag lukkede døre kan de sidde og skrive love – og ved den særlige slags love gælder miljøgarantien så ikke engang. Så er vi ude i det helt absurde embedsmandsvælde.

Det mener jeg heller ikke man kan henskyde til regeringskonferencen. Det må være et problem, der skal løses nu. Det kan jo sagtens tænkes, at der kommer nye kommissionsdirektiver, hvor det bliver nødvendigt at bruge miljøgarantien, og hvor det vil være noget mærkeligt noget, hvis man fra regeringens side henviser til,

at det kan vi ikke, for det må afvente regeringskonferencen. Det er helt urimeligt. Også på det punkt mener jeg, at man fra regeringens side og fra hr. Ove Fichs side er med til at feje problemerne ind under gulvtæppet.

Jeg synes i det hele taget, det er en omsiggribende vane hos udenrigsministeren, at ligegyldig hvilket problem vi peger på i den daglige funktionering af EU, hvor der jo dagligt opstår nye problemer, så henviser man til, at det må afvente regeringskonferencen. Det, som egentlig skulle have været grundlaget for en offentlig debat, har i stedet udviklet sig til en sovepude, hvorunder man kan hængemme alle problemerne. Det synes jeg også denne her debat er udtryk for.

Enhedslisten vil gerne i udvalget være med til at undersøge nogle af de konkrete ting, der har været stillet forslag om under denne debat: Sikringen af miljøgarantien, ret for de enkelte lande til at kræve sagen forelagt for Ministerrådet, og om man eventuelt kan fjerne bemyndigelser i eksisterende direktiver og indføre en regel om, at når der er bemyndigelser, skal det til særskilt behandling i Folketingets Europaudvalg, om der skal være en bemyndigelse i det pågældende direktiv.

Det synes jeg i hvert fald er nogle ting, man umiddelbart kunne tage fat i. Der kan man altså ikke henviser til, at det skulle kræve traktatændringer. Så vil Enhedslisten i hvert fald sikre, at der også kommer et konkret forslag til traktatændring, som regeringen kan tage stilling til.

Jeg synes sådan set, at Socialdemokratiet godt kunne have løftet sløret for, hvad det var for en løsning, man havde i tankerne. Hr. Ove Fich henviste jo til, at der var overvejelser i Socialdemokratiet om, at man måske bliver nødt til at kigge på de her ting. Det synes jeg lød interessant. Jeg vil spørge hr. Ove Fich, om han allerede i dag kan løfte sløret lidt for, hvad det kunne være for en traktatændring, Socialdemokratiet har under overvejelse.

Men i hvert fald vil Enhedslisten sørge for, at der – inden der bliver udarbejdet et dansk memorandum – kommer et konkret forslag til traktatændring på dette punkt, så vi i hvert fald har et konkret grundlag at gå ud fra.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om blokering af visse Europa-Kommissionsforslag.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 22/3 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Kommissionen og Europa-Parlamentet har den 15. marts i år indgået en aftale om det daglige samarbejde, en såkaldt adfærdskodeks. Den afløser den eksisterende samarbejdsaftale fra 1990. Ministerrådet vil på sit møde den 10. april i år notere sig den nye aftale og forbeholde sig sin stillingtagen i lyset af aftalens fremtidige anvendelse.

Regeringen ser ingen grund til at forkaste forslaget fra Kommissionen ud fra en begrundelse om, at det er omfattet af Europa-Parlamentets og Kommissionens tosidige aftale. Konsekvensen, og det er måske også hensigten med forslaget, ville være en blokering af beslutningsprocessen i EU. Blandt andet ville en sådan fremgangsmåde jo altså også blokere for forslag, som Danmark ønsker fremsat.

Regeringen kan derfor naturligvis ikke støtte det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Ove Fich (S):

Konsekvensen af Enhedslistens forslag om at blokere alle Kommissionsforslag, som er omfattet af den nye samarbejdsaftale mellem Europa-